

Δ Вз конецъ, въ пѣниехъ, Фаломъ лафъ, пѣнь ко лаурини,

С.

Е Вѣдомъ во іздѣн егъ: во інли вѣліе юмъ єгъ.

Г И бысть въ мѣтъ мѣсто єгъ, и жилъ ѿ єгъ въ іѡнѣ.

Д Тамъ сокрѣши крѣпостн лѣкъвъ, Орѣжіе и мечъ и брань.

Е Присѣвшіеши ты днѣни ѿ гоуз вѣчныхъ.

З Слатоша ся ви неразѣмнїи сѣрдцемъ: оѹиѣша сномъ сюмъ, и ништо же ѡбреѣтоша ви мѣжіе еогатства въ рѣкѣхъ сюмъ.

З **О** Запрешиенія твоегъ, еже іаковъ, воздремаша вѣдшии на кони.

И Ты спрашено єси, и ктѣ противостояніе теснѣ; щитъ гнѣва твоій.

Д Съ ибсѣ слышанъ сотворилъ єси іздѣ: земля оѹбоѧла и ѿмолчѧ,

Г и виегда восстали на іздѣ егъ, спѣхъ вѣлъ крѣпкіи земли.

Д Глкъ помышленіе человѣческое и сповѣсти ся теснѣ, и ѡстаникъ помышленія прѣздиѣти ти.

Е Помолитеся и воздадите гдѣви егъ наше мѣ: ви, иже ѿкроестъ єгъ, принеси ти дары

Г спрашномъ и ѿмлющемъ дахи и на земли, спрашномъ паче цареи земниихъ.